

Typ studijního programu:

Studijní obor:

Student: Hradilová, Zuzana

Název práce: Soudobé podoby funkce baletního mistra - Situace v českých divadlech

Vedoucí písemné práce: Gremlíková, Dorota

Oponent písemné práce: Kazárová, Helena

TEXT POSUDKU

Volba tématu, zájem o zvolenou problematiku	Hodnocení: A
Přístup studenta k práci na textu	Hodnocení: A
Schopnost orientace v odborné literatuře a zdrojích	Hodnocení: B
Obsahový přínos textu	Hodnocení: B
Stylistické a jazykové dovednosti studenta	Hodnocení: A
Naplnění záměru práce	Hodnocení: A

OTÁZKY K OBHAJOBĚ

1. Která z funkcí baletního mistra je podle vás nejdůležitější pro provoz divadla? Zdůvodněte.
2. Je podle vás možné, aby v divadelním souboru vykonával tuto funkci kvalitně někdo, kdo před tím nebyl uznáván jako interpret?
3. Je podle vás lepší, když je baletní mistr bývalý tanečník z téhož souboru, nebo je lepší, když přijde odjinud?

CELKOVÉ HODNOCENÍ

Diplomantka předkládá k obhajobě práci, která svými 174 stranami velice převyšuje požadovaný rozsah magisterské práce v oboru taneční pedagogika. Kromě 114 stran vlastního textu a seznamu literatury dodala ještě 60 stran příloh, které obsahují medailonky šesti baletních mistrů a mistryň. Byť v názvu práce avizuje, že se bude zabývat novodobými podobami funkce baletního mistra a situací v českých souborech, věnuje téměř 40 stran textu výkladu světových dějin. Toto pokládám za zbytečné, neboť mohla uplatnit souvztažnost s diplomovou prací Hany Barochové (HAMU 2000), která se velmi detailně zabývá genezí a proměnami funkce tanečního a baletního mistra v 15. až 18. století a navíc existuje další literatura, na kterou bylo možné poukázat. Příliš široké rozpětí problematiky pak zapříčiňuje i občasná chybná tvrzení: např. na s. 7 uvádí, že v renesančních manuálech Negriho a Carosa „se objevily už i piruettes a složitější skoky, včetně deskripce o nutnosti vytočení nohou v kyčelním kloubu. Jeden ze znaků, spojujících renesanční taneční styl s pozdější klasickou taneční technikou.“ To ale není pravda, italský renesanční způsob tance naopak staví na paralelní pozici chodidel, při netaneční chůzi a poklonách se uplatňuje přirozené vytočení. Jelikož diplomantka píše, že se Pierre Beauchamp stal ředitelem Královské akademie tance v roce 1661 (s. 9), což přebírá ze starší literatury, je nutné říci, že v tom roce dokonce ani nebyl mezi novými akademiky uveden a jako

ředitel této instituce je doložen až v roce 1680 (viz. Dictionnaire de la danse, Philippe Le Moal (ed.), Larousse, Paris, 1999, s. 2). Polemizovala bych také s tvrzením, že za Lullyho (1672) byla otevřena škola při pařížské Opeře, ta byla založena Ludvíkem XIV. až v roce 1713, kdy již nebyl naživu ani J.B.Lully ani P. Beauchamp . Stejně tak je zavádějící, když diplomantka na téže straně píše, že „Tuto skupinku tanečníků bychom mohli označit za první profesionální baletní soubor,“ neboť profesionální soubory tanečníků existovaly při italských operních domech již od 40. let 17. století. Na straně 19 se diplomantka domnívá, že: „Tanečnice...obouvaly saténové střevíčky, které však měly jen pramálo společného s dnešní podobou saténových baletních špiček.“ Zřejmě měla tím na mysli, že nebyly ještě vyztužené, nicméně vzhled byl naprosto totožný, včetně podrážky ve tvaru piškotu. Je ovšem třeba na druhé straně ocenit, že Zuzana Hradilová pilně tak velký úsek dějin prostudovala, a je třeba ocenit péči a systematickosti, která celou její diplomovou práci prolíná. V kapitolách, které se již věnují českým zemím v současnosti, uvádí celou řadu zajímavých postřehů a zde je její práce velmi přínosná a originelní. Je znát, že ji zpracovávané téma bytostně zajímá, že má k němu silný vnitřní vztah. Vzhledem k nesporným pozitivům, které diplomantka ve zpracování textu prokázala, včetně vzorného poznámkového aparátu a většinově kvalitním argumentům i vyjadřovacím schopnostem a v neposlední řadě gramaticky bezchybnému textu, doporučuji práci k obhajobě a navrhuji nejvyšší hodnocení – „A“.

Práci k obhajobě: **doporučuji**

Navrhuji hodnocení: **A**

- A - výborný výkon převyšující daná kritéria
- B - nadprůměrný standard s minimem chyb
- C - průměrný výkon s přijatelným počtem chyb
- D - přijatelný výkon s větším počtem chyb
- E - výkon vykazuje minimální naplnění kritérií
- F - nepřijatelný výkon

Datum: 24.05.2018

Kazárová, Helena

Podpis